

ششیدن‌های رادیو ورزش در ادب و

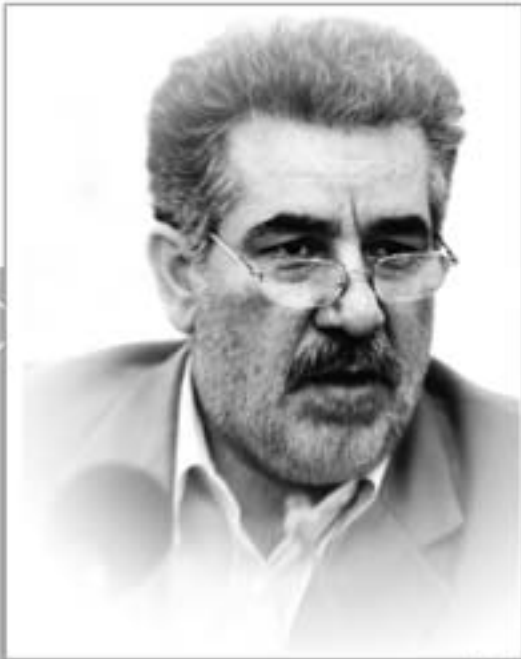
«مجید ندیری» فارغ التحصیل رشته تربیت بدنی است و در سال ۱۳۶۲ وارد سازمان صدا و سیما شده است. او کار را با بخش سیاسی، خبر (واحد مرکزی) آغاز کرد و مدت زیادی سردبیر اخبار ورزشی بوده است. ندیری در رادیو جوان و تهران تجربه تهیه‌کنندگی و سردبیری داشته و با تأسیس رادیو ورزش به همراه آقای «جهانی» کار در این شبکه را آغاز کرد.

گفت‌وگو با مجید ندیری
مدیر رادیو ورزش
● معصومه شهبندی

علمی هم به ورزش نگاه کردیم. در واقع برای اولین بار، برنامه علمی - ورزشی تولید کردیم. این حداقل زمان، به ویژگی تصویری نبودن رادیو بازمی‌گردد؟ چرا که رادیو در گزارش‌ها و مسابقات ورزشی درگیری تصویر را ندارد. بنابراین سرعت بالاتری نسبت به تلویزیون در این زمینه دارد.

□ یک بخش این است اما به همت نیز برمی‌گردد. پیدا کردن منبع خبری، «حضور» به هر ترتیبی که شده و پیگیری در دریافت خبر با توجه به همه محدودیت‌هایی که هست، اهمیت دارد. این حس مسئولیت برای دریافت خبر در بچه‌های رادیو ورزش وجود دارد. هیچ رویدادی را به خصوص اگر ملی و برای مردم

○ (مجله رادیو) آقای ندیری از علت وجودی شبکه‌ای به نام «ورزش» آغاز می‌کنیم و گفت‌وگویی با مجید ندیری، مدیر رادیو ورزش، کسی که ورزش در همه تجربه‌های کاری اش موج می‌زند. □ (آقای ندیری) ورزش هم مورد نیاز و هم مورد علاقه جامعه است. در ایران با توجه به سن جوانی که داریم، علاقه‌مندی به ورزش بیشتر است. حتی در دوران جنگ که خیلی درگیر بودیم نیز این علاقه وجود داشت. ورزش جزء نیازها بوده و هست. ضرورت تأسیس رادیو ورزش از همین‌جا نشئت گرفته است. رادیو ورزش در پاسخگویی به این نیاز شکل گرفت و برگ برنده در جواب دادن به این نیاز در حداقل زمان، رساندن صحیح‌ترین اخبار ورزشی مورد نیاز است. غیر از بحث تفریحات، از لحاظ

رشد کامل طرح تاسان آرشین و هیاهو را در لهه تیقفه هه ا
فلتخه رله ایلیحه اا هکله هتیه به انیا. بلخ هه لقا
ه بلنتسه رله لسخ. بلنتسه همشخ رله لقا نی پتوب زج
نلسا اتجه نلشفه بلخ ره تبجیه رله
نیب رلعسا اا هتشن اا له رله رجه تیقفه
بلخ اا رجه رشنه نا ه
رشد کامل طرح تاسان آرشین و هیاهو را در لهه تیقفه هه ا
فلتخه رله ایلیحه اا هکله هتیه به انیا. بلخ هه لقا
ه بلنتسه رله لسخ. بلنتسه همشخ رله لقا نی پتوب زج
نلسا اتجه نلشفه بلخ ره تبجیه رله
نیب رلعسا اا هتشن اا له رله رجه تیقفه

اما گاهی دو سه شبکه ملی با هم رویدادی ورزشی را پخش می‌کنند که در این موارد یک مقدار توجه دوباره به شرح وظایف راهگشاست.

ما در امکان ورزشی هم دچار مشکل می‌شویم، برای یک مسابقه از رادیو دو واحد فرستنده می‌رود. برای همه جای تعجب است؛ چرا که هر دو یک کار را انجام می‌دهند.

در ابعاد ملی و جهانی گاهی قابل پذیرش است. به این دلیل می‌گوییم هم مخالف هستم و هم نیستم. گاهی مکمل هم می‌شویم. در بعضی از مسابقات ما پوشش نداریم، در این زمان ضرورت دارد رادیو ایران، هم وارد شود. در زمان دکتر حسینی رادیو ورزش رله می‌شد.

○ رادیو ورزش هنوز هم پوشش سراسری کشوری ندارد؟

□ الان رادیو ورزش با آنتن‌های ضعیف پوشش سراسری دارد.

دارای اهمیت باشد از دست نمی‌دهیم. برای مثال ما حتی یک مسابقه را از زبان رئیس فدراسیون آن ورزش پخش کردیم!

به غیر از سرعت در انتشار خبر، گرفتن خبر نیز همت می‌خواهد که دوستان من به خوبی از عهده‌اش برآمده‌اند.

○ رادیو ورزش برای ورزش است، ولی زمان مسابقات ملی و بین‌المللی گاهی این اتفاق می‌افتد که چند شبکه هم‌زمان یک مسابقه را گزارش می‌کنند؛ نظر مدیر رادیو ورزش در این‌باره چیست؟

□ من مخالف نیستم اما موافق هم نیستم! ما به قدری پتانسیل ورزشی داریم که شبکه‌های مختلف با توجه به مسئولیتی که دارند می‌توانند به آن بپردازند. زمانی که مسابقه استانی پخش می‌شود، حق مسلم شبکه آن استان است که برنامه استان خود را پخش کند.

بسیار قوی عمل می‌کند. توجه به یک رشته ورزشی، باعث به حاشیه رفتن ورزش‌های دیگر و برجستگی دیگر رشته‌ها نمی‌شود؛ اما با همه اینکه رادیو ورزش تنها یک موضوع دارد، برای برنامه‌سازی آن هم ورزش باید در ارائه قالب‌های نو برای جذب مخاطب بهتر عمل کند؛ چرا که اطلاع‌رسانی در یک قالب، شنونده را خسته خواهد کرد.

چقدر دقت می‌شود که کارشناس مجری، در عین داشتن دانش ورزشی، صدای مناسب هم داشته باشد؟

□ از دست من خارج است. این به سیستم سازمان و به نظام جذب نیروی انسانی برمی‌گردد. متأسفانه نیروی متخصص رشته‌های ورزشی که با رسانه هم‌آشنایی داشته‌باشند، نداریم. ما از کسانی که در رشته تربیت بدنی درس خوانده‌اند و همکاران در رسانه‌های مکتوب، یا ورزشکاران قدیمی استفاده می‌کنیم که حوزه ورزش را می‌شناسند اما با حوزه رسانه‌آشنایی ندارند. در

اسمش سراسری است، اما پوشش آن مثل رادیو جوان نیست. ○ به غیر از پخش مسابقات و گزارش ورزشی به شنونده رادیو ورزش، این شبکه چه وظایف دیگری دارد؟

□ ایجاد جامعه‌ای بانشاط، رفع نیازهای اطلاعاتی، ایجاد زمان‌های تفریحی مناسب، نشان‌دادن راه‌های ورزش علمی، خوب تفریح‌کردن و خیلی چیزهای دیگر...

○ ساعات اولیه صبح از وقت‌های مهم برای هر شبکه است که سعی دارد مخاطب به‌دست آورد و مخاطبان را وفادار خود کند.

رادیو ورزش در این ساعات برنامه‌ای به‌نام صبح و ورزش پخش می‌کند که در آیت‌های مختلف و از جمله اخبار مربوط به رشته‌های ورزشی گوناگون را به شنونده خود می‌دهد. چقدر با دادن این «اطلاعات خام» به مخاطب موافق هستید؟ به غیر از اطلاع‌رسانی، «قالب برنامه» چقدر اهمیت دارد؟

□ این برنامه یکی از برنامه‌های پرتعداد رادیو ورزش است.

برگ برنده این شبکه در جواب دادن به نیاز ورزشی در حداقل زمان و رساندن صحیح‌ترین اخبار ورزشی مورد نیاز است.

ضمن تعداد این افراد به قدری محدود است که به‌گزینش هم نمی‌توانیم دست بزنیم.

یکی از موفقیت‌های رادیو ورزش آن است که تلاش می‌کند از کارشناس‌های مجرب در رشته‌های مختلف استفاده کند. این امر شنونده را از تحلیل‌های مختلف بی‌نیاز می‌کند. گوینده‌ها و مجری‌های ما در حوزه خود جزء بهترین‌ها در کشور هستند. کسانی هستند که خود عضو تیم ملی، فدراسیون، مربی و غیره‌اند، آنها وقتی صحبت می‌کنند حرفشان حجت است.

در حقیقت مجری‌های ما یا آن رشته را در سطح بین‌المللی انجام داده‌اند یا به لحاظ علمی و کلاسیک در حوزه آن ورزش تبحر دارند.

همه برنامه‌های صبحگاهی که من مرور کردم دو محور اساسی دارند: اطلاع‌رسانی و ایجاد امید و روحیه شاد برای کسانی که صبح به رادیو گوش می‌کنند. ما صبح، برای کسانی که دوست‌دار ورزش هستند اطلاعات خام را می‌دهیم و تا جایی که می‌شود از بحث و جدل و کارشناسی جلوگیری می‌کنیم.

اگر حجم زیاد است تقسیم‌بندی رشته‌ای داریم. گروهی فقط والیبال دوست دارند یا هر ورزش دیگر. ما مجبوریم به همه این نیازها پاسخ دهیم. همه را همه نمی‌گیرند، بخشی را عده‌ای می‌گیرند و ما همه اطلاعات را ارائه می‌دهیم تا همه را راضی کنیم.

○ رادیو ورزش از این جهت که همه ورزش‌ها را پوشش می‌دهد

○ رادیو تنها «صدا»ست. بنظر شما این کارشناسان به لحاظ صدا چقدر تبحر دارند؟

□ به لحاظ صدا ما آموزش جداگانه‌ای نداریم. وقتی کسی جای دیگر کار می‌کند، تنها نیم ساعت برای اجرای برنامه می‌آید و نمی‌شود وقت گذاشت. البته با بولتن‌هایی، کار آنها را ارزیابی و بررسی می‌کنیم و از این راه تذکر داده می‌شود و به نوعی، آموزش حین خدمت صورت می‌گیرد.

○ نظرات و دیدگاه‌های مدیر شبکه در روند رشد و حرکت شبکه اثرگذار خواهد بود. به عبارتی برجسته‌شدن برخی امور و در حاشیه ماندن برخی موضوعات دیگر به حوزه مدیریتی بازمی‌گردد. دانستن دیدگاه مدیر رادیو ورزش به ورزش بانوان جالب است! لطفاً در این باره صحبت کنید.

□ خانم‌ها پتانسیل خیلی خوبی برای ورزش دارند. در جامعه برای ایجاد افتخار ملی و الگوبودن، یکی و از موارد مهم، ورزش بانوان است. در حالی‌که در جهان از ورزش زنان بهره‌برداری تبلیغاتی می‌کنند خانم‌های ایرانی می‌توانند با حضور خیلی خوب خود، نشان دهند که با حفظ شأن و ظاهر نیز می‌شود ورزش کرد. البته نباید فراموش کرد که ورزش برای بانوان دو برابر بیشتر از مردان، برای حفظ سلامت آنها اهمیت دارد. با قهرمانی خیلی کار ندارم؛ اما خانم‌ها حتما باید ورزش کنند. البته بماند که یکی از راه‌های جلب انسان به ورزش تقویت بخش قهرمانی است، پس ضرورت دارد به این بخش نیز پرداخته شود، اگر نباشد نمی‌شود خیلی بخش همگانی را تقویت کرد.

○ جایگاه خانم‌ها در رادیو ورزش چقدر است؟
□ برنامه ورزش و بانوان اختصاصی بانوان است و البته ما در برنامه جهان ورزش نیز به بخش ورزش بانوان می‌پردازیم.

ورزش و بانوان که تنها فعالیت‌های ورزشی بانوان را مورد بررسی قرار می‌دهد، اخیراً شروع شده و امیدواریم ادامه پیدا کند.
○ تلویزیون به دلیل تصویر نمی‌تواند ورزش‌های بانوان را در زمینه پخش مستقیم و گزارش به خوبی پوشش دهد. رادیو ورزش چقدر از مزیت بی‌تصویر بودن رادیو در زمینه ورزش بانوان بهره برده است؟

□ ما خیلی از بازی‌های کشورهای اسلامی را پخش مستقیم کردیم. ۱۰-۱۵ نفر از مسئولان و افراد حاضر در سالن‌ها را آموزش دادیم. در جلسه‌ای یک روزه، نحوه گزارش‌دهی را به آنها یاد دادیم و خیلی از مسابقات لحظه‌ای و خبری یا پخش مستقیم را پوشش دادیم. با این کار، در تمام سالن‌ها آدم داشتیم تا برای ما گزارش دهند.

در پخش مستقیم آنچه خیلی مهم است، جنبه تشویقی و از سوی دیگر نیاز و درخواست مخاطب است. ورزش بانوان در

بخش دوم هنوز فقیر است. مسئولان درخواست دارند اما مردم هنوز اشتیاق و درخواست برای پخش ورزش بانوان ندارند.

ما وقتی فوتبال آقایان را پخش می‌کنیم، درصد خانم‌های علاقه‌مند بیشتر است. فدراسیون و خود فعالان ورزش بانوان باید در زمینه اسپانسر مردمی بیشتر تلاش کنند. بانوان حتی در مسابقات باشگاهی خود هم، تماشاگر ندارند.

ما تشویق و تبلیغ را در زمینه ورزش بانوان انجام می‌دهیم. وقتی مخاطب بازخورد نمی‌دهد و رشته‌های پایین‌تر آقایان بیشتر مخاطب دارد، ما هم به این نتیجه می‌رسیم که چیزی را پخش کنیم که شنونده دارد.

تشکیلات ورزشی بانوان در مسابقات، حداقل باید بتوانند سالن را پرکنند. مشکل اینجاست، خانم‌ها خودشان هم حاضر نیستند مسابقات خودشان را ببینند. از بحث‌های سیاسی که بگذریم، آنقدر که خانم‌ها اصرار دارند به استادبوم‌ها بروند، آقایان در حوزه خودشان تلاش نمی‌کنند.

○ آنچه ما از تاریخ ورزش در رادیو می‌دانیم، در حدود دهه ۵۰، تلاش برای ورزش همگانی در مدارس صورت گرفته است. رادیو ورزش برای برنامه صبحگاهی چقدر سعی می‌کند با آموزش و پرورش هماهنگ شود؟

□ من در آن دوره دانش‌آموز بودم. تلاشی آن موقع انجام شد و موزیکی به همراه حرکاتی تعریف شده بود. روزهای اول از طریق رادیو انجام می‌دادند، اما تفاوت ساعات شهرهای مختلف و تفاوت مقاطع و مدارس، نشد در یک ساعت واحد از رادیو پخش شود. به صورت کاست در اختیار مدارس قرار گرفت و ملزم کردند این کار را انجام دهند.

من خودم سه سال پی در پی با آموزش و پرورش جلسه گذاشتم، قرارداد نوشتیم، موسیقی مناسب گذاشتیم و کارشناس دعوت کردیم. یک بار ساعت ۷، یک بار ۷:۳۰ پخش کردیم؛ اما ورزشی انجام نشد. با آنکه دستور سازمان بود. در دو سه سال اول شبکه، این اتفاق افتاد. هر دوره که مسئولی در آموزش و پرورش عوض می‌شد ما به سراغ آنها می‌رفتیم و آنها می‌گفتند باید خود موسیقی بسازیم. به این هم راضی شدیم. کاستی هم فرستادند که کار ضعیفی بود و هنوز هم نتوانستیم این کار را انجام بدهیم.

مشکلات زیاد است. هر جا سیستم خود را دارد، برخی از مدارس اصلاً حیاط ندارند. بیشتر موافقم هر مدرسه‌ای با توجه به شرایطی که دارد ورزش را انجام دهد. رادیو ورزش این آمادگی را دارد اما هنوز نتوانستیم با آموزش و پرورش هماهنگ کنیم.

دو برنامه برای ورزش صبحگاهی در رادیو ورزش تعریف شده‌است. الان ما مرشد خوانی داریم؛ برای زنده نگه داشتن سنت

قدیمی که ورزشکارهای باستانی انجام می‌دهند و بعد از آن هم نرمش داریم که همراه با کارشناسان، نرمش‌های مناسب را می‌توان انجام داد.

○ رویکرد آموزشی رادیو ورزش، برای نهادینه کردن مفهوم ورزش چیست؟

□ بحث علمی در برنامه علم و ورزش، که مخاطب آن دانشجویان تربیت بدنی و فعالان این حوزه‌اند. پژوهش در ورزش که به کارهای پایان نامه‌ای ورزشی پرداخته می‌شود. آموزش مستقیم در روان‌شناسی ورزش، که در آن اساتید دانشگاه صحبت می‌کنند.

بخش دیگر هم به ورزش‌های تخصصی می‌پردازد، در جهان ورزش کلینیک داوری و آخرین تاکتیک گروه‌های ورزشی توسط مسئولان و کارشناسان طرح می‌شود.

○ آموزش عمومی چه؟

□ پیام‌ها به صورت عمومی در میان برنامه‌ها، گه‌گاه خوانده می‌شود.

برنامه‌های علمی بهداشتی ورزشی، امداد در ورزش و... حوزه‌های عمومی ورزش را در نظر می‌گیرد.

○ آیا رادیو ورزش برای گروه‌های خاص چون کودکان و معلولان برنامه‌ای دارد؟

□ برای کودکان نه، ولی برای نوجوانان برنامه داریم. این برنامه به صورت معرفی قهرمانی، مسابقات و... به تشویق نوجوانان می‌پردازد. برای معلولان هم برنامه داریم که اختصاص به ورزش معلولان دارد و هم بحث قهرمانی که با فدراسیون هماهنگ کردیم و مسابقات آنها را نیز پوشش می‌دهیم به خصوص والیبال نشسته و فوتبال را پخش کردیم تا مورد تشویق قرار بگیرند.

○ وقتی از «مجید ندیری» از مدت مدیریت او در رادیو ورزش می‌پرسیم، مدتی فکر می‌کند و به نتیجه نمی‌رسد. با شک پنج یا شش سال. او در مورد سال‌های حضور از نقش خود در شبکه می‌گوید:

□ سوالی نیست که من جواب بدهم. شبکه پتانسیل زیادی دارد که می‌توان انجام داد. ما با دشواری کار را آغاز کردیم، بین دو حوزه رسانه و ورزش تلفیقی ایجاد می‌کردیم، کارشناس مشترک وجود نداشت، تهیه‌کننده‌ای که ورزش بداند نداشتیم یا کارشناسی که رسانه را بشناسد. نیروی زیادی صرف این مسائل شد و هنوز هم درگیر این موضوع هستیم.

یک شبکه تخصصی بعد از گذشت این سال‌ها باید بتواند خود گزارشگر تخصصی داشته باشد، نه نیروی قرضی که از او خواهش کنیم برای ما گزارش بگیرد؛ نیرویی که تعهد داشته باشد و ما بتوانیم آموزش لازم را به او بدهیم. نداشتن پرسنل رسمی

نداشتن پرسنل رسمی بزرگترین مشکل است. همکاران من برنامه‌ای هستند و خیلی برای کاری مثل رسانه ملی، نمی‌تواند مناسب باشد که آدم‌های کلیدی‌اش دغدغه‌ای غیر از برنامه‌سازی داشته باشند.

بزرگترین مشکل است. همکاران من برنامه‌ای هستند و خیلی برای کاری مثل رسانه ملی، نمی‌تواند مناسب باشد که آدم‌های کلیدی‌اش دغدغه‌ای غیر از برنامه‌سازی داشته باشند. حداکثر کاری که می‌شد کرد، انجام دادیم. بازخورد کار تا آنجا که به من باز می‌گردد خوب بوده است. رادیو ورزش به عنوان امین و متخصص در حوزه ورزش مطرح است. کسانی که در حوزه ورزش مسئولیت دارند، از رادیو ورزش خط می‌گیرند. در اطلاع‌رسانی و بی‌طرفی تیمی موفق عمل کرده است. در حوزه ایجاد پل ارتباطی بین ورزشکاران و مسئولان موفق بوده است. رادیو ورزش محلی برای تلاقی نیازها و حرف‌های دو گروه مسئول و ورزشکار بوده است و خیلی اوقات مشکلات زیادی را حل می‌کند.

○ در زمینه این موفقیت‌های رادیو ورزش به غیر از شنیده‌ها، سندی دارید؟

□ هم شنیده‌های اطرافیان و هم نظرسنجی‌ها همین را نشان می‌دهد. رادیو ورزش بین رتبه سه تا چهار در نوسان بوده است. همیشه موقعیت قبلی را حفظ کردیم و وقتی مسابقات خاص بوده بالاتر هم رفته‌ایم.

رادیو کوهستان را داریم بررسی می‌کنیم و طی پرسش‌نامه نیازسنجی کرده‌ایم که چه چیزهایی می‌خواهد. محیط ما برای شناخت و دسترسی به مخاطبان خیلی سخت نیست. مسئولان و مردم ورزش دوست و دسترسی به آنها خیلی سخت نیست. رادیو کوهستان در تابستان ۱۳۸۷ کار خود را آغاز کرد.

مسئولان وقتی مشکلات را می‌شنوند خودشان تماس می‌گیرند. مسئولان رده بالا را نسبت به حوزه خود آشنا می‌کنند. کسانی که از آنها انتقاد می‌کنیم نسبت به ما گلایه ندارند.

یکی از هدف‌های رادیو ورزش، آگاه کردن مسئولان رده بالا به مسائل مهم حوزه‌شان است و در این کار موفق بوده است.

رادیو ورزش برای ورزش نقد می‌کند و با آدم‌ها کاری ندارد و بی‌غرض این کار را می‌کند. ما در حوزه خود موفق بوده‌ایم.

○ وقتی شبکه‌ای تخصصی، تأسیس می‌شود، به دنبال کارشناس مجری است. مثلاً رادیو تجارت این روزها به دنبال نیروی آشنا به حوزه تجارت و رسانه است؛ آیا بعد از گذشت هشت سال باز هم دغدغه رادیو ورزش همین است!

□ علت این است که ما مجبوریم همکارهای غیر رسمی از حوزه‌های دیگر بگیریم. شاید ما تا الان باید کلی نیرو تربیت می‌کردیم. باید آورد و آموزش داد. ولی برای این کار باید آینده روشنی ترسیم کرد، حقوق خوب باید بدهیم و استخدام کنیم. خیلی از افراد آمده‌اند و رفته‌اند. اکثراً گوینده‌های ما جاهای دیگر شاغل هستند. وقتی جاهای بهتری باشد، می‌روند.

○ رادیو ورزش به غیر از کارشناس مجری چه کم دارد؟
□ در رادیو ورزش سیستم «سردبیر تهیه‌کننده» از ابتدا اجرا شده است، ولی متأسفانه افرادی که در هر دو شغل تبحر داشته باشند، نداشته‌ایم.

پیدا کردن تهیه‌کننده‌های مطلع به حوزه ورزش، خیلی سخت است. از آن سخت‌تر نگه داشتن این آدم‌هاست.

○ نداشتن کارشناس - مجری و تهیه‌کننده مطلع به حوزه ورزش از دغدغه‌های مدیر رادیو ورزش است. حال اگر از دیدی بیرونی و یک فرد آشنا به حوزه ورزش به رادیو ورزش نگاه کنید چه ایرادهایی دارد؟

□ فضاهای زیادی در ورزش وجود دارد، به خصوص ورزش همگانی؛ رادیو ورزش در حوزه «ورزش همگانی» موفق نبوده است. در سیستم ورزش کشور، به دلایل مختلف، توجه به ورزش قهرمانی بیشتر از ورزش همگانی است. رادیو ورزش می‌تواند زمان‌های بانشاطتری را برای ورزش همگانی ایجاد کند. اما

در بخش مستقیم ورزشی آنچه خیلی مهم است جنبه تشویقی و از سوی دیگر نیاز و درخواست مخاطب است. ورزش بانوان در بخش دوم هنوز فقیر است. مسئولان درخواست دارند اما مردم هنوز اشتیاق و درخواست برای بخش ورزش بانوان ندارند.

تاکنون خیلی هنر کردیم توانستیم از مردمی که ورزش می‌کنند گزارش بگیریم. اما می‌توانستیم کانون‌هایی را راه بیندازیم برای ورزش همگانی یا اینکه NGOهای فعال را معرفی کنیم تا حضور در ورزش همگانی بالا برود.

در ورزش قهرمانی هر تیمی که از کشور خارج می‌شود یک نفر از رادیو ورزش باید با آن تیم باشد؛ البته به امکانات سازمانی باز می‌گردد. اگر می‌خواهیم یک اطلاع‌رسان مستقل باشیم باید یک خبرنگار از رادیو ورزش حضور داشته باشد و این امر هنوز اتفاق نیفتاده است.

در پایان از همکارانم در رادیو ورزش تشکر می‌کنم که واقعاً تلاش می‌کنند. این حوزه دائماً در التهاب است؛ چرا که ۸۰-۹۰ درصد برنامه‌ها زنده است، برخلاف برنامه‌های تولیدی که اختیار برعهده تهیه‌کننده و عوامل برنامه‌ساز است. گزارشگران ما در سرما و گرما خیلی وقت‌ها مورد هجوم قرار می‌گیرند. هرچه تشکر کنم حق مطلب را ادا نکردم، اما باز هم از آنها تشکر می‌کنم.

